

Tăcerea nopții

Bragagiu

Tăcerea nopții vine
Liniștitoare-n vale,
Clipirile-n lumina
Bat munților la poale.

O șopotire curge
De nici nu se aude
Cuvintele-i și fulgii
Cărări îneacă surde.

Iar noaptea se îngroașă
Pe forfotirea rară,
Crai-Nou rupe din fașă
Privind tăios afară.

Și parcă să trăiască
Nu se mai simte nimeni
Arareori cad vreascuri
Ca spaimile în inimi.

Doar cumpăna strâmbată
De vremuri și tristețe
Încearcă să mai bată
Cu ciutura pereții.

Fântâna iar răsună
Vrând din pământ să scape
Și gemete adună
Pe stelele din ape.
Victor Bragagiu